

SNELLAERTKRING, letterkundig genootschap, te Gent opgericht door een aantal Vlaams-nationale en /of katholieke jongeren (o.a. Herman de Baets, Karel Lybaert, Julius Obrie, Alfons Siffer, Edmond Fabri, Hector Plancquaert en Aug. Bultynck) op 5 april 1877.

Het doel was de beoefening der Vlaamse of Nederlandse letterkunde en /of de vrijwaring van de Vlaamse volksrechten. In de loop der jaren werd nu eens op het ene, dan weer op het andere doel de nadruk gelegd; wel poogde de vereniging zo veel mogelijk buiten de partijstrijd te blijven en naar eenheid onder de Vlamingen te streven: dit blijkt o.m. uit het bijwonen van manifestaties als de hulde aan J.A. de Laet, Conscience, Vrouwe Courtmans-Berchmans, de Breydelfeesten, het propageren van de oprichting van de Koninklijke Vlaamse Academie, het steunen van de strijd der Boeren in Transvaal en het bijwonen van de Vlaamse landdagen en de Filologencongressen. Als kenspreuk werd Snellaerts Eigen taal is d'echte tolk gekozen, als vaandel een witte leeuw op zwart veld. De activiteit liep regelmatig door tot ca. 1914; de leden (ca. 65) waren meestal advocaten, onderwijzers, schilders, ambtenaren en studenten; de ere-leden (ca. 35) waren oude vrienden van Snellaert of kapitaalkrachtige Vlamingen, die konden bijdragen in de bekostiging van een gedenkteken op het graf van Snellaert (opgericht in 1894) en het aanbrenge van een gedenkplaat aan zijn sterfhuis (in 1909). De werkzaamheden geschieden wekelijks in het lokaal De Staten van Amerika (Wilderoosstraat) en bestonden in het houden van spreekbeurten (o.m. over literatuur, kunst en wetenschap, bv. over Rodenbach, Max Havelaar, Wagner, Benoit, Darwin, Voltaire, het algemeen stemrecht, de vervlaamsing der hogeschool en de taalgrens), voorlezingen (uit literair werk) en het uitbrengen van onderlinge opbouwende kritiek ter verbetering van taal, stijl en uitspraak. De kring schijnt haar leden grotendeels gevonden te hebben in democratische, artistieke en studentenkringen. Door het organiseren van concerten en Vlaamse liederavonden probeerde men de nodige financiën voor een monument met praalgraf voor Snellaert op het Campo Santo te Sint-Amandsberg te vergaren; men bracht ook jaarlijks een bezoek aan zijn graf. Ook op politiek gebied was men actief door het indienen van petities en het bijwonen van manifestaties.

LITERATUUR : Th. Coopman, *25e verjaring van Snellaerts-kring 4 mei 1902 (1902)*; - J. de Buck, *Letterkundige vereniging Snellaertskring. Jaarverslag 1913-1914.*

ADA DEPREZ